

prvo in zadnjo besedo. Zaradi te svoje skrajno neprijetne lastnosti postanejo vsem ljudem tako težni, da jih nihče ne mara. Vse se jih boji in izogiba. In te vrste ljudi primerja naš kmet, ki je izredno dober vsestranski opazovalec, s »podrepno muho«. Zato je med našim ljudstvom nastala za

vsakega takega vsiljivca popolnoma pravilna primera: »Tak je kakor podrepna muha«.

Da tudi vas, predragi moji čitateljčki, ne bodo kdaj tako imenovali, si dobro zapomnite tale nauk:

»Ne bodi vsiljiv!«

Kako love na Japonskem ribe

Na Japonskem poznajo ribiči poleg običajnega lova z mrežami in trnki še drug način ribjega lova. V ta namen uporabljajo neko vrsto divje rase, imenovano kormoran. Ko se znoči, odveslajo ribiči s svojimi čolni, ki imajo na sprednjem delu železne košarice, v katerih gori neugasljiv ogenj. Ta ogenj meče svetlobo daleč po morski gladini in privablja s tem ribe. V čolnih pa sedijo ribiči, ki imajo po 10 kormo-

ranov privezanih na močne vrvice. Te ptice se hranijo le z mesom, tri dni pred lovom pa ne dobijo nobene hrane. Tik pred lovom jim pa nataknejo ribiči kovinaste obroče okrog vratu, da ne bi mogli požreti rib. Kakor hitro ujame kormoran ribo, potegne ribiči vrvice k sebi, odvzame ptiču plen in ga znova spusti, dokler ni čoln poln in to je kaj kmalu, ker so kormorani izredno spretni ribiči.

Zdravilo proti debelosti

Živela je v Afriki nekoč debela žena, tako debela, da je komaj hodila. Nekega dne se odloči, da gre k zdravniku in ga povpraša za svet, kaj naj napravi, da bo shujšala.

Afriški zdravniki pa niso taki kakor naši. Niso to možje, ki so študirali medicino (zdravništvo), temveč so nekako v sredi med čarovniki in zdravniki. V njihovih hišah ne dobite samo najrazličnejših zdravil, temveč tudi majhne in velike kipe raznih zamorskih božanstev, ki pomagajo v boleznih.

Ko je debela žena prišla k zdravniku, jo ta najprej vpraša, kako se počuti.

»Zelo dobro se počutim, skoraj preveč dobro«, mu odgovori žena, »in ravno to me tare. Zato sem prišla k tebi, da me pregledaš in mi svetuješ!«

»Kaj pa ti je?« jo vpraša zdravnik.

»Želim, da mi pripraviš zdravilo proti debelosti.«

»Hočem ti ustreči« odgovori po kratkem premišljevanju črni zdravnik, »samo prej moram vprašati bogove, kakšno zdravilo mi svetujejo. Pojdi za

danes domov. Jutri pa se vrni po odgovor.«

Zena se zahvali in odide.

Naslednji dan ji reče zdravnik:

»Vprašal sem bogove in rekli so mi, da boš čez trideset dni umrla. Če je temu tako, potem ti tudi zdravilo ni več potrebno.«

Debela žena se je vrnila domov vsa preplašena; ni jedla, ne pila, bila je žalostna in potrta in je samo štela dneve. Še dvajset dni, še petnajst dni življenja, še deset dni, še pet, še dva... Naposled pride zadnji dan. Pride in mine. Minil je tudi trideseti dan, a ona je še vedno živala. Tedaj gre k zdravniku in mu reče:

»Danes je minul trideseti dan po tvojem prerokovanju, a jaz sem še vedno pri življenju?«

Zdravnik pa ji hudomušno reče: »Kakšna si sedaj, suha ali debela?«

»Suha sem,« mu odgovori žena. »od samega strahu in groze sem shujšala.«

»Vidiš strah pred smrtjo, to je bilo tisto zdravilo, ki so mi ga svetovali bogovi!« ji dostojanstveno odvrne zdravnik.